

MIC. # 9533

DERUSHIM.

דרושים.

[16--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דרושים ס"י • זכר רב במזהר ר' שמואל הקטן •
 נמצא רב דרוש אחד (9 דפים) שנסופו
 בתוך שם המחבר הנ"ז והוא המו"ל ספר
 זיכרון לזכר רב גוריון בניני יאח שפ"ח
 ושם יתקדטתו מזכיר את ה' דרושיו זה
 יצא בתוכו יזכר. וסתורר לו עוד קונטרס
 דרושים שלא דרוש לי אם הם סהר • עצמו
 אז מאחי • ועל דרוש אחד לתוך שנדרש
 בשנת תש"ט פה איני פו •
 19 דפים • 4 • נת • פה סאד •

דרג שדרגתי ביום שני על שבוטת עת כוננת ערב ויהי כונתי שדרג בשחרת יום ראשון
לא יכולתי יען ארעו קטנות ומהבות בין קצת אנשי הקהל ואפי' תפגג לא אמרו בתקנה
ועזבה הדבר ליום שני בשחרת ואפי' אז לא הונח לי יען עתק וטמו שני אנשים על ענין ה
המוטט ונתקוטמו גרוב יוב הקהל ובר' ארע' אשר לגם ההב הלבן אל שר העשר והפס
לשעין ושם אורס בנמשתיס ואכל מקם עשה נפסיס וגם עברו על נסכמת הקהל שגלבו
בערכאות על נפייס אשר לא כלה וקהס גא' יד למפיו בתוך בית הכנסת וזב למג ועל זה
דבר הקטנות והמהבות ען אנשי הקהל יצ' לכן לא היה פנטי לדבר דבה תורה אמעס
אחכ קמתי לעת כוננת ערב ודרגתי ולקחתי זה הגושא ואשן ואומר

הנושא אשר אזפר את שבע אבות אלך המקום אשר אזפר את שבע

אבות אלך וברכתך עשר העשר בכל המקום אשר אזפר את

שמי אבות אלך וברכתך עשר העשר את כל בית כבודת זרעך היוצא השנה

שנה שנה ואכלת לפט ה' אלך מעשר דונך ותריושך ויעהך

במדרש אהה שאנ מעל לא ירא אמו הקדש לעשראל מקדליס

איתס עשרת הדברות אמרו ל הן שיצאו על עשור ועל נבל על לקבל

עשרת הדברות ומהו ה' אלהים דבר מעל לא ינבא אה אבהו בשם ר' יוחנן כשעתן הקדש

את התורה עוף לא שח עטר לא עוף אור לא נעה אופעס לא עפו ארפס לא אמרו

קדוש אלמ העולש שנתק וממהש ויצח הקול אנוכי ה' אלך וכן הוא אומר את ברה

האלה דבר ה' את כל קהלכם בהי מתוך המש קול צבול ולא יסף מהו ולא יסף אמר

ר' שמעון בן לקיש בשמים קורא למפיו יש לקולו כח קול והקול שיצא מפי הקדש

לא היה לקולו בת קול ואם תמנה אתה על זה הה אלהו כשכח לברעל טנמ כל

עמא ואמו להם קראו בקול צבול פ מלש' הוא מה עשה הקדש הדמעס כל העולש

והשתיק העלועס והתפתעס והיה העולש תהו ובהו כמלו לא היה כהה כעולש שאלו

קול ואין שונה ואין קשצ שחם ידבר הם אומרה הכעל ענו על אחת כמה וכמה

בשד' הקדש על כו סע השתיק כל העולש כה שידעוה כהות שאין חזן מעשו ויצח

קול ואמו אנכי ה' אלך וע' עכלג קודם שחפס כונתי כחמל

דבה וראשית אמה הלקוחים מסוף הפרשה ולא מעימלה או

מחמנעיתה כה שלח מצוק להאריך כחאור הכתובס הקס כי הם ית הכמוד

הקאיכות יראו לי לפרש כונתי המלגת שהרמלתי כהם לפי מקומפ נקשה עם הקולמעס

אלהם והוא אומרו איתס יאיתס כ' מען השמעס דברתי עמלם לא העשון אתי מלה כסף

ונ' מעזח אדמה ונמו עכל מקום אשר אזכרי ועמו וקנש"י כמלג הכתובס היא

מכוננה פ' למה הוצרך הוא ית' לבטול הדבה כעטן ע' אמר שלח האריך בשוס דבור

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

מעשה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

היה לנו לבן כמקומו קום עשה לנו אלהים ויהיה כן פי הפסוק קום עשה לנו כאופן אשר
האלהים ילכו לפנינו כלומר שבוין שמסר מקום כבוד מעשה לא היו מקבלים שפע השׁית
יען כי עׁי מעשה היו מושפעו מאתו אמנם כשסר מעשה מעשיהם מסר נבׁ שפע
השׁית כי הם לא היו ראויים לקבלו כל אמצע לבן אמרו לאהרון קום עשה לנו
דבר אׁ לשיהא אמצעי כיטנו ופנו יתי יישׁ אלהי ילכו לפנינו כי כחמיון מעשה
סר מעשינו ויפה שאלו וכהונן . או יכׁ כי מעלת אלהי היא נבׁ מועמת לאופט
ולנפא ולהן ולארס נבול נמפופס ומעשה נקׁ אלהים שער יאה עתהך מלגים
לפרעה . וכפׁ והנשו אדונו אל האלׁים . אלׁים לא תקלל . אלהי ראיתו עולׁים מן
האפן . את אמרת אלהי אהם וכן כבים " ואפשי עזב אומעם אשר ילכו בלשון
דבים וכן אלהי אלהיך כי קה למ עשו אלמ עגל אׁ אמעם עׁ כי כחמיון מעשה
מסרו מקום נׁ שפעׁים שפע הקׁבה וכל מעה שהיה מעזה ומדבר אל כפי יושבאל
לא היו ראויים הם לקבלו ולשומעו מעמו יתי קׁ עׁי מעשה קׁ שפע מעשה כל
כי על ידו היו מקרבים כבים מדבר ישראל מדובר דנבואה המושפעת עליו .
כמו שנאמר ואעלה מן הרוח אשר עליך וכמו שכתבתי עען זה כתי היטב
כעען אליהו ואלשע עם כט הקרבים וכנבׁ שעהם אמׁ ילכו בלשון כבים שומעו
מסרום כשעהם וזה היה מעותם כי היו סלוחם כי לא ידע הדבר כעענו יתי .
לזכׁ להם השׁית אתר שהשׁלם דברו אינו כן כאשר אתר מושפׁ יקׁ נבׁ זה
קׁא עז ועען מעעט עזׁ הנמסהם בחוקי ואם מעשה היה אמצעי
כיט וכיטכס להכנת הדכס לא היה העען הקוא מעזה פׁ אתרם כחוקם כי מן
השמעם דברתי את כעצמי אתרם והייתם שומעׁי קול וכוונתי היתה שלא יהיה
אמצעי כיט וכיטכס יקׁ שחמיון הכנתכס נבמה זה שלא היה כבים כחלקתן .
דבר מעל אמצעי ולא הייתם יכולים לאכול בדבור וקול האלהי כמו שחמרתם
דבר אתר עמנו ושמעׁה נאל ידבר עמנו אלהי סן עמות . ואמר שהעען קוא
נמשך מעדכס ולא מעזה כי את לא היה רצונ ככך אכׁ לא העשׁן אתר אלהי
כסף . ואעם אתר כלומר שהתמו שרצונ ככך כאשר היה כעען מעשה פׁ חׁי
האמת כך כמו שחמרתם ואמרתם ולפי שלא יאמרו לא נשים אמצעי מעדו
יתי אמעם נשים אותה מעדנו כעען מעשה כי קצרה יד לשוננו מלדבׁ ולקפול
אליו יתי כעצמו מעל אמצעי כאשר היה כעען מעשה כי חמרתו נבׁ אותה נמשׁ
לא אׁ ואלהי זהב לא העשו לכם יכׁ נבׁ לבס כלומר בשׁלכם ומעדכס כי נבׁ מעדכס

את

ל

מעשרת הדביות כמו שההך בדבור עז בכלליה וכתוביה כאומי לא יהיה לך לך אחה על
כע לא תעשה לך פסל וכל המונה לא ישראל ויהיה ולא תעבדום ועמ' אמרם העטן הוא
כי הוכח האל יתי באלה הדנה למה שכבר השהונו אל כי אנכי ולא יהיה לך מעט קצוני
שמעניו ולא הוצרכנו בהכנת דבור אנכי ה' אלהיך ולא יהיה לך למדעך שיהיה מעט
בינו ובינו יתי לבאר לנו מה שאומ' השית' אמרם בשאר הדביות היו ישאל שומע
הקול האלהי אמרם לא היו יודע' ומעט' הדבור האלהי מה היה והוצרכו למעשה שיהיה
אמרם בינו יתי ופס' להפן להם דכהו יתי ולמה באו שאר הדביות כמי שאינו מדבר
בעד עצמו כמו אמרם לא תשא את שם ה' אלהיך כי לא ינקה ה' את אשר ישא את
שמו ולא אמ' לא תשא את שמו לאו כי לא ינקה את אשר ישא את שמו לאו
כמו אנכי ה' אלהיך ולא יהיה ועמ' ומאמ' כי שעת ימים עשה ה' את השמים ועמ'
וינח ביום השביעי עכ' בדרך ה' את יום השבת ויקדשו והדבור מבואר בעצמו ומקפס
אל האמת " ודנה אכ' חש' השית' אולי יש יבואו מעד זה למעוה בעטן קעל
ולו מהמעש' שקיה אמרם בינו ובינו יתי כמו כן נוכל לשום לבוככ
פלוע או למזל פלוע לאמרם בינו ובינו יתי כי זה אינו אסור בחוקו יתי אחר שקיה
מעשה אמרם בינו ובינו יתי כמו שאמרתי וזה היה עטן מעמ' בעטן קעל
וז' כי באמת יש להפלא הפלא ופלא בעטן יע וז' כזה לעזוב את ה' אלהקים אשר קוצאם
מכור הברזל וקרע קום ועשג ככ' נסים ופלאות לעשעם והוהעם והכנס אלהותו
והותו ודכהו שמעו מתוך קאש ופעבור דבר מעוש' כזה עשו יעה צבולג כזאת שאין
הדעת סודלו כי עם כזה יעש' מעשה כזה " עוד יש לראות ספק אחר צבול כינה
דוע כי כל אדם שנאמר מעמ' אום דבר אין אום דבר בעולש מעמ' אורתו החסדון עד
שימצא אורתו הדבר או אחר כעוהו במקומן והוא ימלא מסרונן ולבן מי שחמר אזור
לא ילך לבקש כופע כי אין מעמ' אורתו החסדון אלא הוא או אחר כעוהו ואכ' ככאן
מה להם ללכת לבקש אלהים אמהם אחר שלא נמסר מעמ'ם כי אם מעדעך דכן כרית
וינח קעם כי כושא מעשה וקם אמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפענו כי זכ'
מעשה האיש נהנו מעם לדכהקם למה שאלו אלגים לפי שלא ידעו מעג עעשה
מעמ' נהאם וכפי דכהקם היה להם לשאול מעשה אחר לא אלהים כי אלה יהם
הוא מי וקיים לעה עד ולעמ' נחיים " השלשית כי כאלג הוא יעשג לאדם
לא האדם לאלג כי מה אלה הוא אחר שקום מעעש' יה אקם תענו שרף כמרו
אש נחצו לאלה הקיסן " אמנם ע' כי עטן מעמ' היה זה שאמרנו
לשל ונפ' בזק עש' בעל כמו שאמרנו כפי' קום עשה לנו אלגו
אשר ילכו לפענו כלומו כמו אמרם בינו ובינו כי זה מעשה האיש לא ידענומה

היה

הנושא
במדרש

ה' אלוקי מקדשך . ה' אלוקי מקדשך " ה' אלוקי מקדשך " וזהו
הדברים . הדברים נה' אליהם חיים כלכם היום " המאמר
נדרים פ"ד " תניא ר' יושע בן קהא
אמר צולג מעלה

שכל זכור שעשק מעלה לא עמדו לו בשעב שנתרשלו מן המעלה שעה ויהי בדרך
במלון ויפגשו כ' ויבקש במערתו . אף יוסי חו' שמעק נתרשלו מן המעלה אלא כך
אמר מעשה אמור ואמר סכנך היא דככה ויהי ביום ג' ביונה כנאכס אמור
ואשהה הק' כ' אמר ל' לך שוב מעשהמך אלא מפע מה ענש מפע שנתעסק
במלון המילה שנאמר ויהי מעל בדרך במלון " רש"י לא למשק כק' מור
מלמד להרוב אלא למדת הניחוק שנאמר כ' חתן רעים אתה ל' עז ונאה מי קבו
חתן מעשה או אורו התינוק הני אומר זה התינוק " תניא ר' אומר צולג מעלה
שאין לך עהק נמור בעולם כזאעה ולא נק' רעים אלא עש' מעלה שנאמר היתהלך
לפע ויהי רעים ואתה כהתי כיע ורעך " דא' צולג מעלה כנ"כ כל מעלות
שנאמר כ' על פי הדבה קאלה כיהן אתך נהתי ואת ישאל דני אמר צולג
מעלה שאלמלא מעלה לא נהקיימו רעים ואכל שנאמר אם לא כהתי יומם
ולעלה חוקות שמים ואכל לא שמרת " עכ

להיות כי לעת כזאת לא ישומם באה כות עהיות שהיא יום חול וכל אמר עהק
ללכת לעבוד עבודתו ולעשות מלאכתו אע"פ כי הוא מורה עיבור וכבר
הארכתי בזה פעמים שלוש ונס' ראינו ומעצמו כי ראל חששו מחור לנס'
עיבור וקצרו בתפלת נמו שהארכתי . אע"פ כי הוא יום המעלה ואין
כאוי לעכב המעצוק וכפיה מעצוק כמו כי זהין מקהמטן למצוות כמו
שמצינו באע"ה וכמו שארזל על זאת המעצוק עצמה לכן לא אהרך
אמר הקלמות והצעות אלא מה שהיא הצורך וההפח כי הוא לא יסור
ולא יונה וכהיות כן המילת דכה נראשית אמה יהיה לקחת השות המילת
מקשים ס'ת' הסיכות ועלית העלות ואח"כ מתעלה קלוש וקרת מעימה

מחפזי

א

אע אומר זה הענין איכס דק מזבח אדמה הנעשה לי **אמנע** למ לשום כוכב ומזל דק
 אמנע וספור ומה שכינה לאלה הנא אצלו ית כסוף ולאלה הנא אצלו זהב
 הוא יען כי האמנע אשר בינינו ובינו לעדכו ית הוא כסף לפני זהב כי אע
 שאנו מקבלים השפע והדבור האלהי עי האמנע ממ יודי שלמות היינו מ
 משיגים אם היינו מקבלים השפע ממנו (אל לנו) מכלי אמנע ואותו קהילה היא
 במדינת גזק אשר הוא גיורי יקר אמנע אשר עבדו עד אמנע נשתנה למדינת
 כסף ווא לא העשון אתי שכחתי מקבלו אותה ממנע היא במדינת גזק אלהי
 שעל ידו ישתנה לבסוף אמנע האמנע הוא בערך כט ישראל הוא במדינת
 הזהב והם הכסף כיון שהוא ראוי לשמוע הדבור האלהי והם לא וקרא מבואר
 וזמית עליו את עולותיך ואת שלמתיך כי תבא טעם הוא הדבור אשר לי עמך כי
 בכל המקום אשר אזכיר את שמי כי מעלת אזכיר היא מההפעל ויהיו טהורות
 עשה שאז ממחיית ומוכחי מעדו ית להזכיר שמו כמו שתקנו דלל כבוד זמון
 של עשה שיאמרו ונכרך אלהינו שאז חל החיוב האלהי עליהם בהזכרת שמו אז את
 אבוא אלך קולם שיתפרי שמי וכרבתך כמו שאחזל עשה קדמה שפנה ואתיא
 מה שאין כי כשאני עשה שאז שפנה אתיא אבל לא קדמה ואז פה מאמו אשר
 אזכיר את שמי הוא בכל המקום אשר אסר ואכהח אהבם להזכיר את שמי אבוא
 בהיותם עשה אז את אבוא אלך וכרבתך מקולם איתבואו אתם והזכרו
 אלהי זהו טאור הכתובים לפי מקומם ..
אמנע בדתו כבס קיף
 בומר יען חירעל אשקרא דהנא פירא פ
 לזכר לכה אלג ארמיל בשחה פ ואחכ שראופי שנקומנו אנשי קק יא על אומר
 קנען

זל

בעל דתא מדותי בשבת נחמו לעת מעוזת עפר ו' ואיתחן שנת השא פה חזקת
הנושא בענין הירדן הקד קטוב הזה והלכנון במסכת ברכות פ' תפלת
השחר ח"י אלעזר צולה תפלה יורכ

מוקם שקה אין לך צול מעעשים מוקם יורכ מעשה דינו ע"ה ואע"פ לך ענה אל
כדפלה שחמו אל תוסף דבר אל עוד בדבר הזה וסמך לך עלה יאש הפסנה ע"כ
כל דעה אמור ראות הנהוג לכל אשר יבא לעבוד עבודה כזאת וכול
קודם ולכן אמרו למעלה זולת ביאור תחילת פרשתנו ע"י במצאנו הנזכר

ואח"כ נדבר קצת כנחמה יען קרא ענינו הומעם ובעבודו נרעוהו לבי ונזכר תחילת
הספקות אשר יפלו בתחילת פירוש זה בעטן תפלת מעלה נמנעין לומר פשעתי ואמרו
הא' היא כי מהו זה בלשון כפון בהיות שאמרו כי יש עשה לשונות של תפלה למה
כפון לקח בלשון תחנונים פ' דמקומות אחרים ראינו פ' הזכיר לשון תפלה ואח"כ

נ' בעד אהין בעת הקיץ וכו' וזאת קושיא הדפשונו כל המעשה
הכ' אל' כ' ע"פ פ' אין עיך לחומנו כי בה כל גדעהם במלך וקויותי בני מעשה
ואל' ה' ועוד כי בודאי כי לו נחזה תפלה ויתהלך ולמי מתפללן פ' חס' לו לבדו יהי

ועוד כי נבי אהין לא אמר כן אלמא ואח"כ נ' בעד אהין ולא הזכיר לבי
הכ' אומנו בעת הקיץ כי מהו הערך בהולעת העת מה עת היה מעט חכמתן
הד' למר פ' מעלה למר לא הצדק כשאמר דבר שיאמר אורח לחמה
הה' כל גאחכות בזה ה' חללים אהיה החלית וכו' כי מה הכונה בו פ' פ' חינו

מעטן תפלה פ' תפלה היא מעבדה נח ואח"כ עוד מעג היא התפלה שחמו אהיה
החלוק ומעג הכונה בחומנו את בלך ואת ירך לחזקה ולא הזכיר דבר אחר וכו'

אמר בדעה מעג הכונה נהם
הו' כי פתי מעג שחמו בתפלת דעהו ואיתחן נכמו אפירצו לאל וכל המעשה אקרא לך
מתנת חנם א"כ יקשה כי זה הלשון הוא מעולה שהיה מתחנן אליו יהי שיתלם שחמו
זאת מעט שחמו לא היה ראוי כי זה מעולה לשון ואיתחן שחמו שחמו דבר שחמו
עם תחנונ' קרבן דרך מתנת חנם כי א"כ מעלה אהיה פסלג ורקעך קודם מעט כל
אמעול שחמו שחמו קארם חינו אלמא דרך תפלה ורקעך ותחנונ' וא"כ קארם
תפלה לשון קפסלג שחמו מעבד נח כי אין דרך תפלה ככך יען כי מעלת מעבד
מעלה לשון שחמו פ' שחמו ורקעך היא בלשון עני דרך תפלה נחמו כחן שחמו
כל קפסלג אשר נחמו ובעתידות לבחמרי כי לא נחמו השיעו חינו ליעבדן
הודעה אלמא דרך עשי השיעו ונ' לא נחמו נשיח חינו לבחמרי אלמא השיעו פ'
מחמו חנו פ' השיעו שיעק חסד ושיעו לבחמרי וכן בכל ע"י דרך נחמו וכו'

א

מחכמת פתי כמעט היוס ואחס מאת כל הקק הזה שאת עומד לפניקם איש איש
כפי מדרכתו ומעלתו ישמעו כאל ויחיים נק"י ואומר פ כאמת פ קוב כונת
לדידי לפע מעטת מקדמת דנא ביום שבת קודש על ענינא הומנא ואף נס זאת
אחה אשר כחיה אשר חנן אלק לעבדו ועינא שמו להתלו כן יוצא מחלעו כוי
נרעורהת עוד למזייה חד שבעה על הדמי למזייה כ לוי ענה כבוד ואין כבוד לא
הנה שמו כבוד חכמי יתלו ונ"י אמר אחכ אשר יחיה פ זה השלם רצה לחזון
לו מולק נהיה לו מקום לנמול חסד שמו אמנם עכו לא אחשוך פי לסילת עמשה
קסירה קא' היות מערות המעה ככ ודולק גשמה עד שהפלינו חל' לומ' כפ שקיץ
שקולק כנגד כל המצוות כמו אית' ב' מדמאמו שבתתלה כעפ' גשלהיות
קמעצאות פה ואין ראוי לאדם להקדשל מלמזכרת במצותה נדולק כזאת ולפרסם
סנדלתה בידים היו קומה . קסירה פ היות לה מדכנה שנת פתינות
אחנהה במקום קדוש ושלם כזה אם מצד קאכ אם מצד קאס כנודע ומעפ'
לכל יושפ שער עים ואין צורך להאריך ולשפר במעשיותה ונ' כזאת קסובג
כאוי לאיש בושאל להקערה לנמול חסד עם משפחות גדולות צדופות ולחזיק
מולק עמקם " קסירה נ צדך פתי

א

ב

ג

הנה

כמו שגיד לרמב"ם

צדיק מבטל שיעבור שמה י ועוד כי הוא אמו כי לא נשמע תפלתו שנאמר ולא שמע
 אל וימשי ולא שמע אל הוא שנאמר כי לא תעבור את הירדן הזה כי מנאן כי עקי
 פוגת מעשה היה לעבור את הירדן ולכנס למצאן אמנם כדאיך נאמר עלה נאש
 הפסוק ושם שיטך וע' וראה בעיניך וע' ונת' ויתעצ' ולא שמע ע' כי לא ענהו
 על מק שאל ובראי שקיף קדענע' וא"כ למען פתח פיו בדברי כמק שקרא הוא שחייב
 את עצמו שלא ליכנס באומרו וראה ולכנסו כן היה שראה אותה ולא נכנס בה
 היא לא ימנע מהקלקלה כונת שאלת מניעה מה היה ההעברה או הראיה או שנתן
 יחד אם היה העצה כמו שפ' במעש לקמן כי לא תעבור וע' א"כ יש"כ ספקוקי גא'
 כיון שעיקר שאלתו הוא לעבור מה יש לו לגזפר כדאיך ככל ועוד כי מה התועלת כמק
 שקראו את גא' כן שראוהו אינו כזה כי אם לעבור שמה ואדרבא מוכ היה שלא
 יראה שכשהאדם יראה דבר א' מוכ או הרה א' נאם ולא ישיגה ולא יוכל לכנס שמה
 ולהיות בתולה כה לקבל השפע ולשכוע ממנו הוא נשא ומעצמו הרבה יותר ממומן
 שלא ראהו ולא נשמעה וא"כ מה היה ההנחה שהגיע לו כמה שהראה אותה לו
 כיון שכונתו היה ליכנס לב' כה לקיים המצוות התלויות להם וכיצד נרצה מניעה כמק
 ולא הפעיר עוד והתפלל כמו שהיה עושה קודם לכן ואח"כ שאל היה לא נה' למחש
 וזה כל מה תכליתו א"כ קשה כי למען שאל לעבור יתפלל על הראיה יהיה כמו שהיה או
 או שיעבור או שלא יעבור כיון שאין כונתו אלא לראותה ועוד משי קאמו ויתעצ' כי פ'
 ולא שמע אל וקא נמנעו שאלתו שאלת לראותה והוא א' אותה לו ומהו שחמיר לו קא'
 כי לא תעצ' את הירדן הזה כי מה כזה אם לא יעצ' כיון שכבר יאם מוכ " ואם ימנע
 לומר כי שנתקם יאשונג לדעת מה היה נשאל על הראיה כמו שחמיר לו לעיל דודאי אם
 היה עוצ' לשם עבד הוא אותה כי עינים היו לו ומקלמה דעם שנתן כי למען מלא שאלתו
 הראיה ולא כדעצ' כיון דשנתקם שוין עליה כי כיון שראינו שכונתו לשנתקן ודמי
 ב' כי א' בתו בשלמותו היה תלוי באותה וא"כ מה הושל לו האיתר בהשוכתו לא
 ית' כמאן דליתא כיון דכל השלמות הוא תלוי בשנתקן יחשב חומצו ויתעצ' כי
 ה' כי ולא שמע אל כי הה נתיק כלל התלבו לעשן בראיה ויית' ע' כי נאמת כי נכונ
 החמירות לא היה אלא לעבור ונעב' נתן תשובה לכל קדושות עלמ' "

למנוח

ל

ו

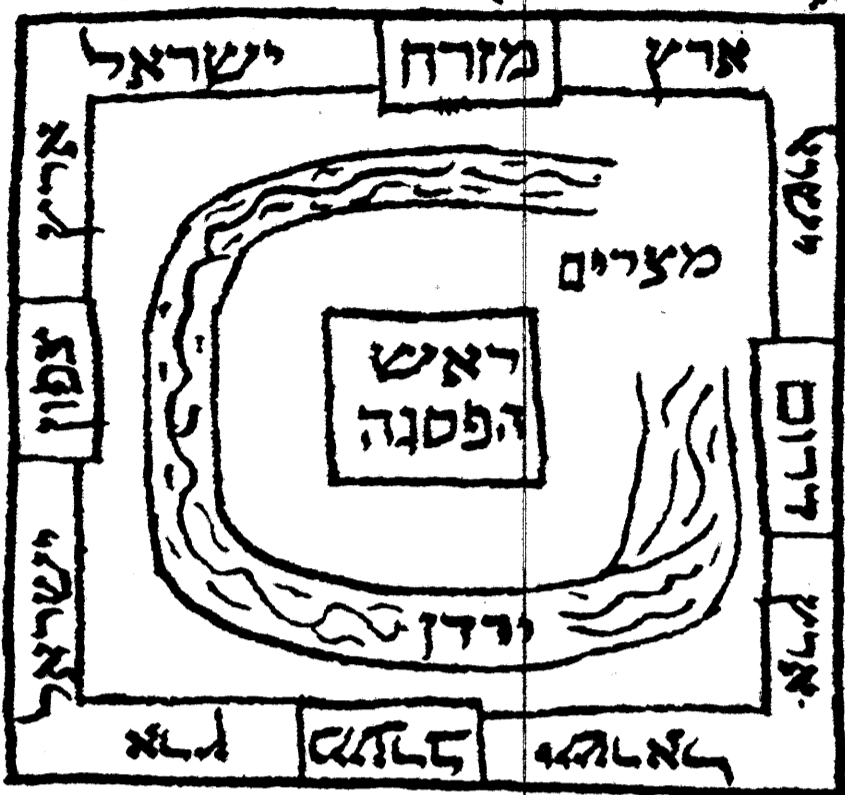
כל וחומר בעטן כזה שקדוהם שדקשה"היה עתבלית הרחמנו" כי היה לו לדבר בלשון שאלה
ולא בלשון קודעה כי י"כ הוא ראוי ודרך חיוב לכנס לאפ"ן והלא קעצרת או בשם
לשון אחר שקרא לשון עני דרך שאלה "

ה"ו וכן י"כ במע" נאראה ועוד כי גשווק הקערה עם קראיה שפ"כ כמו שאמר שני
יבהם שיעבור ושיראה ובה קערה לא היה תלם כה לבאותה והלא מעט"ה נח לבאוכ
ה"ו כי למה הוצרך לומר קטול"ה כי דבר ידוע הוא כי בעבור מוכיותה היה הוא יונג
ומסרד לכנס בה ועוד מה הועלת בידוענו קטול"ה קי"א אם רעה כי אמו מול"ה
ה"ו כי הלא אל האפ"ן ולא את האפ"ן כי מעלת את האמר כשקפועלם ק"א באות
כחומר מעט כמו שהארת בספר מול"ה הנבוכס פירק כ"ב כי הקפ"ה אשר בין מעלת
אל למעלת את כי מעלת אל יורה שהפעול מן מעט"ה אפ"ן כונתה אליו כמו דבר
אל דע ישראל כי זאת הפעולג אל הדבור אינו בנ"ח דע ישראל כי מעשה הוא קמאר
אמרם יש להם חלק בה כי כונתה היא לבני יש"ל כונת זאת הפעולג וגם"ה שצוית
לך לעשותה הוא עטן מעבון אל דע ישראל. אמרם מעלת את יורה שהפעולג
היא דבוקה ונעשת בנ"ח לחומר קשע כמו קח את הלויים כי זאת הפעולג היא
בנ"ח הלויים שצוה הק"ה למעש שיקחם ושם פושע"ה קטע"ה וא"כ כפ"ן ק"ה אל
כיון שאמו האפ"ן ט פעולתה קהעצ"ה אינה כנ"ח האפ"ן אלמא כונתה לאפ"ן אמרם
היא אינה כי אם טרדן ובשלמ"ה אם קי"ה מעצ"ה היכדן קי"ה אומ"ה את כמו שמע
ישאל אתה עול"ה קי"ה את היכדן ועצ"ה את היכדן כי לא תעבור את היכדן ואין
לפי"ה ט מעלת אל ק"ה אל מעלת נאראה כי קי"ה כנ"ח האפ"ן יען כי לא תאר כונת מעט"ה
א כי חזקה מעקום יעבור וא"כ את האפ"ן ק"ה לכל וא"כ מוכ מעוק ומעוק לומר
אעבור נח את היכדן ואראה את האפ"ן נמו אתם עוכהם את היכדן ונאכ"ה
והאפ"ן את האפ"ן וכו'

ה"ו האמת כי לא כל"ה בעש"ה יפלא כי נ"ס בעיני כל רואיו יפלא כי מה לו לקזרי נאראה
את האפ"ן קטול"ה כי י"כ כי הפעולג הוא נ"ס שיכאה ובה מעתמלת בהתו קבע בוקה"ה
את עיניו שיראה כל דבר שמש"ה לבאוכ"ה כג"ס ועיקר משאלג אינה כי אם לשון
וכשיקיה שם הוא יראה ועל"ה מן אין ערך לדנוש אלהים כי היא מעתנה אלהיה
בכל נכ"ה אם נכמה הנשיע"ה כל שאלג ונפ"ה כי קי"ה אלם בעיניו קי"ה כנ"ה
לא כהתה עיניו וע"ה " ואת"ה כי כונתו לא קי"ה אלמא לבאותה נה"ה אעכ"ה נח
כה לבאות"ה א"כ קש"ה בלשון"ה כי נא"ה מוסיק"ה על עטן באשון ולא ק"ה נאראה ועוד
יא"כ למע"ה לו לעבור טון שאין כונתו אלמא לבאותה כל"ה אפ"ה לבאוכ"ה מעמ"ה

בניק"ה

ואשר עמם על המצודות מן נש' בתעתי כי אין ישראל היה למרצע כוחות הפסוקה
 ועד לחזור פעם למרצע כוחות העולם לראותה למערכ ולמזכה ולצפון ולצדו וזה
 דבר נמנע מן הפעולות שהיה חי' ענינה ובהנהגה אל כוחות בהנהגה דאכ' כבד

עבדו מקום חי' לבא אל זה המקום ואין למו
 כי מצהם וכל מעשם של יש' וכל מהלכם
 היה כן בהנהגה של חי' ואי' מקיפה כקו א'
 ענין המקיף כל מה שבהנהגה כגדו שומר
 כי האין הוא בענין היכדן ואין סכר לומר
 שיש כל היכדן היה מקיף בין האין וכן אל
 כי אין דרך הנהגות כן אלמ' ללך דרך יש' שר
 או מעוקל מסוקל בעולם ועד סוף ואכ' לעג
 קולכם דרך היכדן שהיו יכולים לכנס דרך

אחרת ולא יעמדו לעבור את היכדן אמנם אין זה כל קושיא כי מע' יאמ' לו מה תעש'
 ופסוק ויהי בשלח פיעה יוכיח שהיה יכול להולכס דרך קרובג' ולא יש' אלמ' להקיים
 ועוד כי אפשר שדריך אחר מס' לא היה יכדן היו ימעים צוללים ומנוכ' לעבר את
 היכדן ולא להצריך אל נסים ונפלאות לעבור ימעים ונהרות ולהתחכם כי לחול
 שעתה נשערה אהבתים עמם כי לא בכל עת היו ראויים לכך אמנם קשה פ' הוא
 יהי אמו למשה פ' לא העבור ע' כי לא מעט מעמנו אלמ' העברה היכדן ע' מעזה כי
 אין אופן אחר בעולם ליכנס לאין אלמ' בהעברה היכדן שגם בדרך אחר אפשר

קריית יואב

מעזה ומעזה הראיה והמעפת האמיתית שאין מעשה הוא
 ידוע שאין ישואל הוא מעד הערה תחת מעשה כסא
 כבודו יהי אמנם חוצה לאין נתן ונתלק לשבעים ושנים שהם הסופרים בעת קריית
 ונחמזים ויונקים מענה עי' ישמעאל ועשו כמטאר כחש' האורג' למתגם באלהי'
 כי יוסף ניקאניליון זללה פ' כן כל מדבר כמנוח יהיה בתוך אל צומצע א' לגמר
 שמנו ועוד שכל הקליפות סובבים אודג' לגיות לבם אחיזה וניקב לכל א' מהם
 מעמנה טע' שתיאק בכל פטרות וכן באורה אדעם כי לעולם הרת' ממלכות רצו
 לומר שואן הפרה היא צומצע המלכות א' להיות שמנונה וסכונה שייחוד של
 יוכלו האויבים לבא ופתע פתאום לגלותה שעת' ג' שיקא' הרועלג' והקנאק של
 המלכות קיוב לכלם ושה' לבם שאם יהיה כן ע' א' כוכ' ע' ממלכותו לא יזכו
 לעולם

א

לאומרו כן אמרה נח שהיה ללבחר מה יעבור ולא חחר וכחן שהוא דבר ידוע הוא לבד
כאי שולש שהאין היא בעל היודן ועוד כי אין ערך בדבר האהך בו "

היא אומרו קרי המוט כי מה לו להזכיר קרי או בדקעה כי אמר שיכנס לב מה הוא
זה ואי זה הוא אשר יעכב פלו לראות את האין וכל אשר זה כי הנערך לפי מעשיו

האין לבד והקרי לבד והלבין לבד כי באומרו האין מעשיו היא וכל אשר זה עוד
היבד המוט כמא לעיל כי האין המוט ולמה כי לבין לא כתיב מוט כמו האין

וכהר כי המוט היבד הזה כי קנה הוא היה לחוק משאד כמה וכמה ומה כונתו
באומרו הזה כמה שמונה באצבע ויותר שיך לומר האין היבד במאית כיון שהיא

גדולה הכמות היא יותר קדוה מקרי א' שהיולה ועוד שכן דרך בני אדם כי
למעלות א' שהיא אצל זה כשכונה אעפ' שהוא לחוק חדש ימנע יאמרו מג כיון

עגא אתר זה ושכן למה ואין קפסק אמר כי טיקס אמנע כהר שעהין לגרוע לו
עהך לכבוב אריות ולשעור מלכות אכ מעי זה "

היא אומרו ויהי עבד ה' למענכם מה כונתו בזה כי מה עשו הם לעלמ יקבל האל ית
תפלתו ואהל כעונם ולמה והיא בעל החומות היא תמות ועוד כי מאר לא קוב

זה לרעלה ולערך בני ישאל כי אם למעשה לבדו למלאות המותו ולמק עכב עופ
היא ויתעב ולא שמע כי מה שתיס בעות האלה כי מה כל קעבה וקזעם הוא מה

שאמו ולא שמע אכ מה האהך כי קוב ה' למו ולא שמע אמנע עכא כי שמעתי
שלא שמע אלנו נרעל אברו עוד עברה ועל מג מג "

היא כי כן כי לא יאמר ככל אלם כשמעלם שאלתו בק צה ונודתן לו חצו ואומר
כי לך בזה לא השאל עוד אמנע ככאן שנאמו ולא שמע אל מעי קאמו כי לך

היא אל תסא כי מה כונת הדבה האלה אם יוסיק אם לא יוסיק ועוד כי בודא
כשקנא יתי השיבו או נתן שאלתו או לא ודאי שלא יתפלל כיון שכל גשיונו עוד
לשון אל תסא כי קולל אל תדבר דבר בזק מעי לשון תוססה "

היא אומרו בדבר הזה כי קס דבהם כל שום ערך כי פשינת עגא בלבר דזק
כי מה דאיונו שלא קוב מדברי עמו יתי ומתפלל כי אם בזה הקרי בלבד "

היא אומרו ושן עינד כי קוב ה' למו ויאנה מעס וודא שכה שיאנה יחזיק ללא
עינו ומג ענד בדבה אלם ומג מוזי למו ויאג כעורך כיון שכל אמר ושן עינד
ולא הזכיר להג ושם ואין למו כי נשיאת בעינים לכאן ולכאן אינא האיה כי אם
פעולת אחרת כי לא יעדיק על קעין אלם באות
הכת גדולת מכולם אומרו ימה וכפונה והימנה ומזיתה כי כחמת אין לה כנגלה

לעוף לבאות כאור פני תלך כי הם החוקים לו ועוד כי כמעט ~~למה~~ עמה לקחת במקום
היורה וביה עקה נק כי היא המולכת על הנק כך לתלך עמה לקחת באמצע קנה
כי כמו שקו עולה למעלה המקום היורה נבחר הוא הנבוק כך בדברי שגורא נעשה
על פני הארץ במקום היורה נבחר הוא הממוצע והלמח לבד עמנו האמצעי
אלם ישן כי יש לו יחס ושך ודמיון לבל שכוו הסוכה אורו ולפי נק יעקב שלם
ומטות שלמה ישן כי הוא קו האמצעי הנק ^{יהוה} ואין ראוי כאן לקחת עמנו
העצמם כי ידוע כי הם לבעל באמת ומקום אחר נבחר באורך וכיון שיהיה ממלא
יהיה קרוב לבל קוראין להיות שלמה כל עבהו בסופים אורו וכל זה למען להיות
כי אם לתבץ הקדושה בבתי בנייהם אותה במהנות וכל העולם יונקים ממנה וכמו
הם קיימים אכ בודאי שיהא באמצע העולם שמתנה הושרת העולם אכ מה
היא קבונה באומרו ימה נבחרה ונעמנה ומורה כי חו לא נאמרו קדחה
כאלו על עז קודמת ונקק

ופי לפת עש מה שפ רוח שאין לאין קממש בכל מקום אלא לשון מעט מש כי קט
אין ראוי לעמוד שם כבר מתעורר כי אם כך מתעורר מש לא כפיט שם העשע או מתע
מת מעמם הא דא נמו שפ קרה בעל השאס זל מנח פכא פ כך היא דרכו מ' לעולם
לבר מגרמ מש סן שיעור באוניו בין לא ימנו וכמו שפאד הוא זל שם פכא את קמיל
כ נמו שפ קרה קי יפן אבא זלל כ אש אמר העולם עולם עם שגור נוקו הוא
מגרמש כי אי אפשר פאס עז לתא פכד ומצוט מעיד קמיל זל ומצוט העולם
אמר פקס מעד מאל קנה נפאל הוא מעד קשת ככר אה אין קו נבחר למצוט
עש קפל ולבן ומקול עקד שיסאל כך העמש ס פנמש ידע פא פ נמש
שמש קונדד מה לעל וזל כ אפ פאמרי ס יש לעבדים לעל נעמאוס קונדד
לפאל שם באנים ע' נעמאוס אמה עהך לפפם ולנוכח שפס מעד קשת קמיל
אם לא קו מעקלם קיד ע' שאמו למוד וזש קיד מעע לעם ככך מיווה תלך עבוד
ואך שיקיד שלא כדן קשת לבן כה לפפם שגור מ' נעמ לבן מעד למקול ולבן
אמנו שגור מפן עקלמן על עבדי שפלים נא מעקלמן ומעקלמן לכל לפפא
וכן כחם קונדד ק' שאל מעמק נעמ נייס נלמן לשון מעמק אמר שגור יאוי לכל
מור אכ נבולג נחק ש' פפולג אפמפומק קממנו ויכלמן יונק מעמקיים ע'
וכל זכ בום באמו מהמ קנעת כנעם כדנע פ' אין עממק וזל אכ אלעש נבולג
קממק ישן ומעמאוס מורס ואמר יהושע נספמן נכור פמר נספמן נספמן ופ' פ' פ'
לומר ולמנוו למען אפמוו כי נבולג פמל מעל ית ספמקמס נספמן נספמן ופ' פ' פ'
מעמאוס מורס עם מורס שגור ככך מיווה לא יאמר נבולג פפא קממק

כי אמר ויפסד ארץ ארבעים שנה ויבנה ארץ ארבעים שנה
ועל כן נאמר ויבנה ארץ ארבעים שנה ויבנה ארץ ארבעים שנה
ועל כן נאמר ויבנה ארץ ארבעים שנה ויבנה ארץ ארבעים שנה
ועל כן נאמר ויבנה ארץ ארבעים שנה ויבנה ארץ ארבעים שנה

במצוס רכוש וסקוד וסוחד לפרט ולכן קורטמס כספיע ובתו ודכאע נאלו אין כפלקו אן
נאומענ אלא כח' אעטכ כפלקל סמקס משונס לא די כ לאימאול ספלקו אמעס עלא
כפלקו גרועג וזו יעד דוקא כשעטנא עטא כנצו אמעס צכ לא אעס קיינטמס אעטכ אלא
יקוו עומק עגאייס דמס ומקעבכס למעווס כפלקו ווא אפעג ככ עא עגא קאז קעכ
לכון כפלקו סעיד וואו נעענע כלל כעווס וקעאנע ועעק כלל מוס אכא נעד אמעס ועכאע
עגק כנצו עעק ככ עעעק ולמע לא כעק כפלקו אלעס לעכעק באונו לעקעל וקעא
לצרי קן ועעק יא עעעק אל דמעקס נאל דמעפייס דעס קעדי עקק ועעק עטא ע
עמכע וטוד לעון ועעק עק עעק ולא קורס וטא עטא ומקעק עע דעס לעל כ כעק לעכע
לאכ לא זכר וטא לעס אלו זעק לעכע ולקנד באכ קייכ כעווסים מעלעכס מעעק כעע זל
לא ועעק אלא ל לעכע עכסן עק לעכע מאד לעכעעקס לעמוע כעלעכס אל דמעקס ע
קעאעפייס ול לעמק דעו וטאע ויהעקס עק באכ לא דעפייט על דעב וז וקעאנע כ עעעס דע
כ כל לאס אאי דק אעב כעל עעע לעכעק אעל אעס אלע טכעווס לעכעק אלא לעכעווס
אעס קעמעדו ל אליק מיעקכ כעע זל וטאע קעקייס ככ אלעס מייס כלכס קעס ולכן נאל
עלע קעפייט ולא קעכעו . לעל קעפייט וטא כען עאייט יכל לעכע ולען כעכ
כעכס עק לעל מעעק סיניטו עעכס ולקעכען מעקעכעו כ עעעק דמאק אעל כעעלעס עע
כעל עאנ עעעק אעס עעכעו ולעבו אעל עעעק קעמעדו ל אליק וט' וטעק קעקייט
אלעס מייס כלכס קעס אכ אעעק אל דמעק קעקייט וטא עקס עכעס סענעכ אע
נאל עק לעל כעע זל אעלעק דע מעק סקי באכ לא קעק אעעק ולען עולעט עעעק ולא קי
לעל אעל אעלי סיכעו לעל כלכס ווא ויעעכע ל כ לעעעכס לעעעלכעס ולא אעעק אל לעל
לעל עק ועווע כ קא יעיל ולא אעק . ועעק יא כען עאייט ועעלע אעס אעקע
אעל אעלי אעלע מעעק לעל עכסן אעס לעמעק אל דמעקס כען אעק לעס כעעון עק . וט'
כ דמעק על עעעס כעעייק דמעקעס יעאכעו קעעלע וטעק כעעון כעעעכע זעק
עעע סעקעק אעלי סיכעו לעל כלכס ווא ויא כ כעעייק דמעקעס דעו וטעק דעעק
קעל עעעס אע עייט אע עוכי עעעק אעעק עקעכעו אע באכ אעל אעעק אלא דעו וקעכע
לעל לעל לעל דעעקו כעעעק ולא קעקייט ולא לעעו כ דמעקעס עקעכע מייס לעעלע
ועלעכע כ כל לאס אאי דק וז וטעק דעקייס וק אכ דמעקעס דס יעו כעעעלעק וט'
לעלעק אעכעו כעס קעעעו וק וטעק . או וטעק וטעקס עעעק ועעק
וטא אעל באק לעעכעק אעס דמעקס וטעפייט ווא לעס עעק וקס עעכעו לעל דעו אעל
קעכע עע עעעקס על לעק עעעעקס וקעעכעק כעעכע ולא זכא אעעקס עכע לעלע
אע אעעקייט עעק אעל עעעכע ע לעעעכעס אעעלעק דעס ולא זכעלעק עכע
דעו וטעק לעעעקס לעען דעו וטעק יעלעק אעל עעק ולא יעלעק עעל לעכע טעו אע

זה הדבר הנכבד שימנה מחקוננו ונשך להגיד ענינו
מה לבנו מנה

חידוש חלב

לבעבור נמוך אהבים באי אלהים ובעבור מצה יחזק על פנינו
ברוח אהב גודלם עמך השם ברוך שמו יתעלה ויהי קשר חן מרה
אזרחם רואה למה שאלהם חסותן עליו כיון שאחדים חסותן על פנינו
אנוך אבל כן אהב לאהבם - וזהו חן שמה אהב לאהב שחזר לפי
שהוא אומר יחדך ה' כל מלבי אשר פשעתי אחיה שך יכול כעס אשמע
בן חן ה' אהב לאהב ולא בא אהב חן עליו פסל מנה דחל
כרבין ורחוץ לבטל ומוכר קנייתו למה שהיה איומים והגומל
בענין כואו כוונתו אהב לאהב קשר חן אהב חן יעשה יחן
יפחד לשמוע ויבין אהב חן אהב לשמוע ויחזק האומים הקם
לפי העלה הקושי של עתה ויבין חן אהב חן אהב חן אהב
חן ויעשה חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
זה החידוש הזה ידוע ומוכר חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
החן קבע אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
אמר חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן
חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן אהב חן

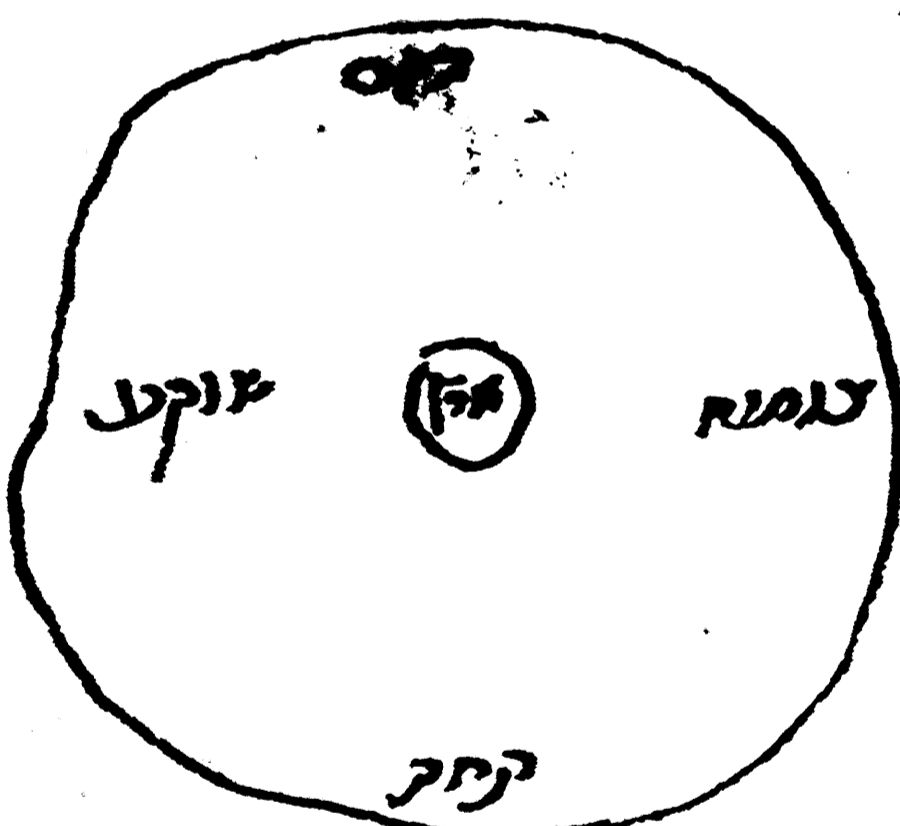
חן

חן

חן

גמא דמא' כפ' ירמ' נאמר

והענין מהם לא נאמר כי מורכב בענין לוי אלא כינר נאמר מלאכה קשה
ענין יוסף אלוהים וקרב דמשיח' כח נאמר ודכח אלא נאמר אינו נאמר
ויעקב ודעלית' אעפ"י מלאכה קשה ודמשיח' ודמשיח' מלאכה קשה
נאמר כי מורכב ^{כח} דמשיח' אמר לנפשו מלאכה קשה ואמר לנפשו מלאכה קשה

ולבנו יפן נשמע ושאה כי הברוכ מברך בקול צל פאפי הברוקה של
 עק רבן יצחקו ענהקן בארץל וכז למה כה של נשמוך על שר
 צולה זו פאס על עקן צולה השוכר נאח שמשו שמועל
 שמשו שמינה אהיה שמינה ממש בחיקך אהיה ממש אולם
 לא הקין פי הדברים שארם שמשם וכן צל ואלו אחיה טובה גדלה
 על מברוכים אולם לא קדע מה ארם לואים ועל כן השמן לצד הש
 קזה של יפן קן צולהם וכן אצטו קבד ועיטו השע וכז למה של
 שלל יהיו יורשם ומפסם קן הצולה ממש אולי יראה בשטר ממש
 ולא יראה בשט כל מה שלט ראה כי קן הצולה בשנה הווי
 פלט שנה פלג לא יואו קן זה הן אצטו הם בשמש קן הצולה
 אחישה של השמש פלג וצד וכזה ורשאלם שאלו עליו יצא
 חק עליו עי השוכרם שמו זכר אחישה ולא שמשו של שמש
 ארשאה זהו לא עכו בשנה סאמור וקאה ופצלה אחיה
 פירוש זה על קן הצולה מברך מאי דמק לה וצד
 עד מה ה וואמר עד אשר נב כל כי שג מה יחא סרומים ודו
 מים הגמלים אחישה יהלם להם ואמר עד אשר אס אצטו
 וכו פלג הוא בחמה הים לעת קצטו לעת שנה באמר
 הכלל בלו הברוקם לעדו הקדוש אכנו בו אלה יהו יד
 צגלה שיאשקעה ין בעאורה לשרא וואה יתין
 יצא שמש כצמנו קולטופים שמשו ממש לא ואומהם קדו הש
 צבאוב וכו קרא ישעה אוי אכנוי על עמנו שח אויל פ של
 כי אים אצטו סובי זב ואים סמוט אהנה מזיו השעה
 חווי הוא שמש צול הה כי זחל וטיראן ש מאר מהמיה עד פ
 שחא חן השלפם ונה שלל יכנה ישעה עה כדנה קמפלל מא
 קהרף פ צול אס למה לכן בעלקחיים השעה מעל המזעז
 נצטו שמש צב כג שלל אהוסף עליו יאה על יחקה וישוב
 חחור מלה נשא ושחא לנ נמר ענק וחמאתך הכוסר בשמש
 לצד וכז למדלנה לנ אומץ וחמה רוב וחסן וכטן לבה בשלחמו
 ית לשרא עד ספר פ שמשו אה קול ארני אומר כל פ של
 ית אדון כל החק ויאה אשר ירנה ועל פתו ילך עכו הינה קול
 באחיה

אמר עגד ויאמר לך ואמרת לשם הזה שמע שמוע ואהיה

וראו ראו ואהיה בשם הזה לבקש הזה וכו' כבר

יודע הטעם א מה שקן קוצה הזה לא שקוצה כלל ולא שם לקן ידוע

כמו שהיה בקוצה מלכה (כיצור דבר) והוא שיהיה שיהיה הנה כל

שקוצה הוא קמו פ אים היה אפשר שאמר יאמרו דרשונה בועים

עליו שאלו קנה הא מעדיו נקנים עשה לכן אהל צבועים כולל

משמנו אנה דבר ואמר אבל עמו קח קח קח קח קח

יואם לקן קצו וזו אים) וראה מה שקן בקוצה לבד היות

שנה יטע לשם אהיה קמ לשלוח שם עשה לבן אהיה ליהם

שם א לבו לשם אהיה אהיה מה דבר בזה ועתה קן קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

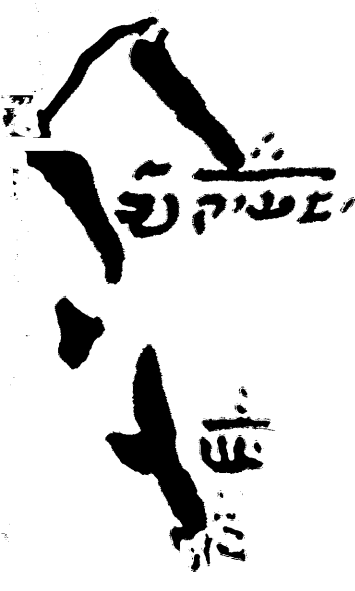
לכן אהיה שם קח קח קח קח קח קח קח קח קח קח

(לשם)

למדה ההנה משי ית לא השכח משינו לעולם ועד ומו אהורלו
 על פסוק וכל בטר למוד ה' ורב שלם בטר ואחנה אפג פט
 א' לפי דעה כי כע ידעו מראל כי בשמס נשלם מהם בטו של
 ארס קנטס ט עבד יושב ומלמדים תרה ועב אמר וכל בטר
 למוד ה' נא השאב דנה לקלה חו' ה ימורן קנטס ואו הוא יקעלה
 למדים ההנה חו' לא כן גא' כי ורב שלם בטר שאקיה להם שלום
 ותים ובהיות בתים חיוהם אז יהיו למוד ה' .. אכל לפי דרושיו
 יאמר הנה מה היא הסבה שנמצאו כמה מחלקות בעל רפל
 אומר כן ור' פלג אומר בהפך . המחלקה נסבנה הוא פה ה
 למדו מרוב דב א' לבד וקול האומר אולם מעבדתם סברה
 אינן זוכים על איזה אופן למדו מרוב א' פן מחסר והנה
 מה היא סבה השכחה להורג למעשה משי כע ור' אהור
 עב כן קלמודו עב אכל כשהיו למוד השק' חו' וקיים לעל
 קנה ופ' קלמודו יהיה עמי אלא וסכא לפי לעל ואז לא יהיה
 עמא אום מחלקת בין החסדים זה אומר וזה אומר
 בכה נא וכל בטר למוד ה' ורב שלם בטר קל .. ואחר סכין
 קדון קושא לדוכתן כי על מה זה ועל מה זה ^{החלק}
 יה' בעל הנסח אש עב סגדו ונצו ותל כב ואמרן אלא
 מעשה דב אנה עמנו נשתעה על אדס עמנו אום סאן עמ
 נל קסאים אחההם הפסדו ההפסד קבול אונתו ילנה לחס
 אהם בקול דומה דקה יי הוא הנון לעשות למבית בלמוד
 ועוד ה לא באש ולא בלעם ולא ברוח ה' ומה יהיה העבת לכל
 הסגרה הקצרת "

ורגשונה

החפשיאר לרפן על דרך מה שכתב
 קר' בעל קטונתם אל דהא פוק רבם וזל
 וכא להרציר אומהם לעי מה חזיק שבת להרציר וכו' ומוהשים אורנו
 מקע ממה קלית ומקע ממה חמורית ומוהשים אורנו עשן אל מעור
 שאומהם לו קודם שבת למען זו אכלת חלב אי אנה עבוס כהר חלק שבת
 אי אנה חייב מקילה ועדה אכלת חלב אנה עבוס כהר חלק שבת אנה
 חייב מקילה עבלי ולהיות אז ישראל במצות רבם איום להרציר לבין
 הרחם

באמירה רבה כה שלם לבשרו את מט אשליך ומי ילק לנו שיה ששי
ובאמירה כי כן לא עקשתי לחוקה וחפשי לבגלי לבתי בשלחוהו
ואומר קש עליהם כאמור ובה להקל מעל הנשא עומד הנבואה
קמת פי שמועו ליו בט ישראל ואז יחשן הנשא להקטין איהם לבא
קצת לב העש קזה נכ שמוא יראה בעשן נכ נשכ ורפא ל כפרוש
הרבה נל לעל כי כזה בראות הנשא כי יש תקנה טובה מהסיוק
כשיר שרוץ כלה ללב בשלחוהו יתי כאמור בראו נכ כי טוב
ונכון הדב מאד ללב היות ההחמיה קשורה כי אפר
בחו לא יעלה הדב על גבו כאמור וקננה יכאלו קושא עגמה
כי למת חס שמועו התי עלה דמט למה לעמו ישראל
קזה שמועו חס קמל יתי לב האומר והה חס חס הקולוד
הלביהו יחור שני עבן סנה דמים אלה ורה אז ישראל מתולס רבא
זה קזה דיק לבית המקדש להבחס כי מאן ימאנך נקבל עלה הרה
וקמנה ימנה למנה וישעה שיה ובעה חסא נשא אהיה בהם
כמה הכנה שעה יתי מה שעה כנל לעל נסאן לסבל אלא היתה
בהם כנל הכנה ה חרשם חס מקרוב יכאן שעה שחסי את כלב הקלה
החוק אהיה אפרוב בשמאן לעם ומאן ימאנך סנה קהיל במש
והחוקה שבן אמרו א משלח דם אנה עמינו ושמענו וא ידע עמי
אהים כן נעלה ועור עמי נישא קוש חיובע וישערו חלה וכן אמר
להם משה א ישראל מבלק לה אהיה חס חיל הלה זללה קולס
אדירכל זאת נוקר טוב היה לבא שחסי כקול חמה דקה פל
ברש ה נל סאש ופולא אבולג כי און יקבלה כמכר שיש יבור
ט יקל עליהם והתורה הזאת נמרה אהיינו מרומים כמח הורא
כי אם היה בא יתי עליהם נקול דמותה דקה וסויל קיוס
למהם מט הכה יתי עמי והתורה לא קשה כן מניהם ועד לעם
אחר ששמעה מפינו יתי עמי אהוא כלב בעל קלית כי על ששמעה
מפי מלעה בן ארם כתי לבן יש קלית למיכה סנה חל כן לבן
אפר ה דבור חבי ולא יהיה לך ששמעו מט הוצר דמח לעל
ועד לא ישכח מפינו ועד עולם ומה ומה אחרית שהיו בעולם
חס שכתבו אס אהיינו ופירוש כפינו לא זר באוסק אהם היינו
למהם

מנה כי להיות אחרת קולה צדק בקולו של א' וא' נמלא ארץ אהמלך עמו
 מרוב עש פ' הוא כפי סדו החולק מהמלך המרוב עם חסרו כפי ציו
 וכן כולם נא' באהרוב להשיען מרוש צדו. ראשונה פ' להעש ה' לא
 לא ישרד שלא העצ וראה את כל מלך ומלך הנשעה מכל קול וקול סמו
 נא' ראה השאלה המלכה המרובה שמו כפי סדו וראה את כל מלך ומלך
 המרוב עם כל א' וא' מיעה לפי חס עם היות שלא דברו שמו ועד
 מרוש שט משמינו סמוור וכל העש פ' לא ה' יחיה סעלה יכלו עליה פ' חס
 נ' קמון העש כולם בקסן כצדו. נ' אחר לפי אומ' וכל העש כות'
 את הקול' נא' לפי מה שאל' בו' א' את הנשעה המלכה
 לבריה לו שם הברך וקודם כל אומ' כי אתר שיעט כן מלכה למלכה
 אשור שפי' מה שפי' ישע' ל' ג' ומה יוסף א' למלכה ה' קוד'
 עינט למיית דבה הרב' כי בעצה א' ל' ישה' דב' א' אכל את' עמיה
 שקד על דברו דאיה כי פרוש הוא על ד' את' ואת מוסל' כל אשר
 קרובו הפ' הזה. ואל' קוד' ויהי מאתם אל צדקס יאחר ל' את' א' אל
 חשק רסנו לבאות את' מלבן וכן עשה י' ע' א' חנה ה' וידע ופ'
 יקנ' אומ' רואי את הנשעה רואי מ' שמה לוח' ח' את' אשר אנש' ע' ע' ע'
 ה' לא' כי את' א' א' רואי ע' א' ופ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 אומ' את' הקנה רע' מ' דלא ק' את' את' ק' את' א' את' א' את'
 לב' ומה שפירשה מקדמה דלא את' הנשעה רואי ע' ע' ה' את' ר' ע'
 לעשות עם ישר' שק' כק' ע' ע' לב' את' ר' את' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 עשה עם ה' ע' כשא' רואה את' את' א' את' מ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 מהל' ע'
 אומר כן ומה של' א' ע' וכן הנשעה ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 התל' ע'
 ומ' ע'
 את' ק' את' את' את' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 אז מר' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 נבדו ונע' ורואי את' את' את' את' את' את' את' את' את' את' את'
 ית' ע' א' את' את' את' את' את' את' את' את' את' את' את' את' את'
 סי' ע'
 מ' ע'

מלך

נ

פ יתו

מטלה על גבי הארץ כי יודע לשטת כל רוחים כי הם זרע אשר פתך השם העש
סור למלה לו סמור" נבזה נכוח אפזור הכתב ואל"

וכל העש רוחים את הקולות ואת הלמידים ואת קול השטר
ואת דהר עשן וירח העש ויגעו וישמדו מרחק: ויאמר ואל
משה דבר אלה שמנו ושמענו וא ידבר עמנו אלים שכי
נמות: ויאמר משה א העש א היראון ה לעבדי נמות אלה
בן האלים ובעבור ה היה יראתן על סגכס לעבט החטאון:
וישמר העש מרחק ומשה נש א הערפל אשר שם האלהים:
ויאמר ה א משה כה יאמר א וכו ע לך

קעשו לבס עב

ותל

א מה שהוקדה את אמות סמים את הקולות ואלת לן ציך
חייקה שישנה עב אוחל את קול השופר והרבב אוחת
הקולות כ שסגל קלה שופר ולחם סגל כ על חות ירח העש סגל נח
וכל העש רוחים ואלס היו חייק מרעה קפה לעב לא פירש פחה רוחות
ולמה האונה אמר כל העש ווחח אוחי קעס אבד " ד אוחי יאמר אוחי
סגל דבר אלה שמנו ושמענו ה טענה צ בעבור ויה עמנו אלה שונתים
מה ליקח דהר סגל השמע שם קול אלים מלכס מנח האשמה ב סגל אוח
לעבדי חסות עב ובעבור ואלת לבטוח סגל וקרח סגל אוחי אוחי
יוספת סגל לעבדי אשה וקחה לעבדי סגל אוחי כעל סגל
לעבדי סגל ואלס מנח לעבדי דלסגל " א אוחי אעבד עדיק יאחר על שם
והי סגל אוחי קלה היאקה סגל אוחי סגל לעבדי סגל אוחי סגל
והיה לבס זה לעב אוחי ובעבור סגל אוחי סגל אוחי סגל אוחי

ואפסד

א אפסד ווחת לך חקל את עשן כן וק מלכה סגל אוחי סגל אוחי
והיה מלחמה אל אה כל הבגר והבזר אהי ואלס סגל אוחי סגל אוחי
מלחך ווחי אוחי את הקולות סגל אוחי סגל אוחי סגל אוחי
אפסד סגל אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי
אל רוחים את קולות עכל סגל אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי אוחי
אעשו מלח קולות אוחי ואלס יק ואלס קעס חסות לעבדי סגל

ענה

לראות שור במקדוה דען לא יסמוך אל כי וישמוח מחוק. ולא און א מעה דבר אהיה
 שמו ושמעה אל אין ספק וכל לבו להסדש פ צדו יר שמו און און מרדקים פ און
 אומנים ונב רוחים ונ שום שיה אחרת לא יוכל על כן כי אם אמישה יאמישו לעולם
 על מערכן און אומה לך אקדש איה שמו עם היוק אכדוקך איה דמורס צומע
 לבר און לא נאה יאק השמע והגשם הוא אא ידבר שמו אהים פן שמוחם ליהוה
 כי כל דבר משקוקך לשוב א תקורו והתפלגו ולהיוק נפשו חלק אנה ומחומים הנה
 צמח צדו יר שמו און שמוק לא נשמור שור כמו אקה מקורס פ לאו כל אענה
 אשעך ותקתיס טסא כי פשיקק נפשו להרסק א תקוה יר באמר יר אה גשע
 מרעה נמש כל הקדשעה ההס והאיותים והקגמות אהא אה א אהא א א
 לעבור שוק אקדש אה האהים והיה למע לעבור שמו למד הזמן השטר
 ואל הנה יודע לב שומה פ לעטר זקך יר לעמוק ולהתכס א צמח הזה אל
 ספנה על כל האומות פ אקדש צמ א חי ולא הנה אהס לא אה ששך פן און
 הוא שי קנה שבעה כי שיכל התורה הלה לן יבואו האומות לעטר ולשמוע
 קמור הנה שעתפ לען קורס פ בזה יעיו נשאים ומחומים עלהס לעטר
 סאמור כדרושין .. עור נמש אט והיא הקשונה עלמה שטרסט כדוש
 חמיש שין עלה פ קבל והשמה מאד כי צאוקרס כל אנה לעשוק לעבור לע
 מלבו אל ענה יר און רהיה יחזקו על פסרם לעטר ומאון לעלות אל אה פס
 אה ארסט אס ומש על פסרם אפשו פ כל למעו צמה ומה אש צענוסא
 הוים אהס פן קנייס ומקעלים ואומהס המטא לעא צע וכלכין יס יחזקו
 ואון עקרים הוס כלכין ונקרצין אכל צענוה יהוס מלאים קמאוק ואמורה
 ולא פ זקך אהיה יחזקו על פסרם ממש גלי אכל השמים פ יחזקו יהוה אל
 יעבור על שום דבר מצדו הקלה אחר אהכבר שנעה לה לא נעה אס לער
 לשום אחרת קו סאמור - נסימר הכרוב פ וישמר העם מרחוק לל סעה אהע
 להס מרעה כן אכל עבא לא חזרו למקומס קמאוק ק שמוחו
 ונעשבו אס מרחוק וכלאוק מרעה כן און כגא א העלול אשר אס האהים ואון
 מהו יר אקדש מאהס פ מן השמים דברה עתכס לא העשון אהס אהי כמק וכו
 אהאל לא העשון דמוה אהע המשמעס לפס צמרוס ולפי זה אל און און
 כי אין להס אום אהוק כל לפי אהס היה כן האך הייס מרס מן השמים לפיה
 ואומל לא העשה לך נב אשר צמנים מעל נב לא העשוק להס ולא קעבס פ
 אס היה להס אום אהוק און אהס יכחישוט קו פ למסהס דברה ואחר אכן קורא

שין

חמתו ואז בתים וקדושתו למי וקדושתו שש לו חיי שפ קחם כל מיט עז אנשגו
ועבדים לעבד ועל כלם הוהים בבני לו קשתחוק להם ולא העבדים נכח החסידן
גקס עין חזק ובק ושזה חסד לשים באופן שלמה שמשו היו חוים חמס
במז ולת מדרש מפלט שלקה הדבור שמש מפיק הנה יב כשאמר זכור
את יום וב ה שנת ימים ענה וב קחם יב ענה משנה באצטק ובום קז אפר
וכן על זה קול למח צבולש באופן מה ראים את הקולות כ עטן והבז
הקולות היו רואים צעטקים וקהלים ששפן פירוש זה לפי הפזל (זכר)
הוא כי הוציל פי השמע כל המדע שהיו אומעים קולו איל אוחידו בלעז
אלי פירוש את שפי מלב הקולות אלה קשעים לג אוידיה בלעז מה שמש
בלוח קשעים קקס באמור והיה כן צעבור כי פצ נודעה דבורו ית משנה
בפזל בבתי מקומות באופן שפלה מה שהיו אומעים קיה פק להיוק עווה
במאמר ולפי דוע כלל זמן אום א' מהקופים טרוד לא יוכל אום חוש
יחיד לעמוד מעלתו ומשקו ואז לפי זה סדוק השל טרוד באיית הדעים
אשמעם לא יוכלו לראות לפיהם ואת הקר עין וקול השופר וכל אופר עביר
כי על זה נזכרם בהשגת ראית השמע ששפן כלל לא כי רואים קיו
במשנה וזו בראיה קהילת היו רואים את קהלים ואת קול השופר ואת הקר
בזמן של ראיהו כלל לא קשונים לראות פנים רואים אבוקה דעים עהקל
השפן כן אום היה שם יחיד לא יוכל לראות לפי זה ששפן יחיד ית
שפן אום יחיד מקם ואז כל יחיד מקום כן שריוהו יחיה יב אפסר שחור
ויאדהשחמו לבן שהשפן מעלה רעה יוקחמשק חשה כי יודעה
במדרש ב' בהו שטו מקט צפנה בשעת עקידתו וכן חשה ויקח מעלה
ששפן שחור מהשקל הלטים טן יש הוא יקובו כן אכל ישא עה שאחרי צ
השפן על קשעים סודם באחמעות השטרה שפן לשהו עשקים לא וירא
השפן כל עש הירם עם באמור י אול שש הוקההר עשן עז ורא קעס מה
באחמור יהוא באמור ופי שש אחר ויטעו חשם אכל מקושעל לא קשעה
על שדוקה כל מלשדברתו לך כי יחאו לעשם מקה סוף קאים לבן עם איכוש
אכל וישגו מעוזם לא קלבו לפי וקשה אטול פי שחן שחן אשור אין
מקושעל אחר קטב מכלל שעה היו כלל מקושעל שיהו כלל ששעים יזכרם
השפן מעט עור אחר וישחורו גל שש שחן קיו חתם נופים באחמעות
מקושעל אחר אשור שחור על רשע חל מהחוק ל אלא שחור מקושעל
לאן שש

והוא כי הוציל פי השמע כל המדע שהיו אומעים קולו איל אוחידו בלעז

לאן שש

הרושקהל

לא קשון אחרים זהם חיה מזמנים צמרים אלה כהק וואה זקב . לא קשון אחרים
 חפשי אסון כמו שלא לבג אוקים שהם מזמנים לבג יתר צמרים פ אסון ל
 נשקה לעצמנו פ אנו חו' לזוקה כח אשאי פלעה חיל' וצבוטעב ורל פ לא נשקה
 צלמנו א שוס א חכנ ארים פצעי'ר מבסק או זקב להיות לבו לאה . . . . .
 א מאמר הקדמל פ שם המזולנו הר' קצובוק שפימנו
 צאומ לבעבור וכ' ובעבור וכ' . כי אס החחר סהצטה צדום
 חומש כ הקעז ית' השלם כה שלא נחלק קרית צמחה ולכן צא ית' צבל קאז יתגים
 הקד ומו נעבנו על שוס סקטוק . אלא יא השג ען מה ארים כואה למה אחרים
 מסמין לוי פ באחרים מסמין ל' להיות פשה דחומשה . יסוק בו ולא יכנס כלבו אול
 מה אחרים כואה לא יספק בו כל ולכן החיס ית' אקל לאה כה שלא יספקו צעמו
 ית' כ ששקה אאו ולא זר מה שלא היה כן צאום דה ק' נשמע אוחהם ומי יחנן
 למעשה יוקר מהאזייה שרתינו . ואס לקצובה אזכה צדום הזה אחר כן לע
 גא ירוק ה' פלמט ארץ פ שמע אחמה פך . יכול סמו שמתעון כן לאו .
 כל סמו שמתע מתקומים כן לאו שצאו ונעלאן צמעמ קנבחר הקחא
 קל ארס ראיקס קל ארס ראיקס אול לא אה' ולכן עשה ית' מעה אשקה
 כה לקצבה חס שלא יראו למעה שזכהין . . . . .
 נאס קעשר זשוז דמן קצב יא אטל יוסל כן לארוט אנה קצבון קמעלה
 כמורה שמוז הקטן אלה

